

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2009

N:o 1736—1750

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1736	Laki tuloverolain muuttamisesta	7323
1737	Laki varainsiirtoverolain muuttamisesta	7325
1738	Laki eräistä yliopistouudistukseen liittyvistä tulo- ja varainsiirtoverotusta koskevista säännöksistä	7326
1739	Laki kiinteistöverolain muuttamisesta	7328
1740	Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	7329
1741	Laki tuloverolain muuttamisesta	7330
1742	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 13 §:n muuttamisesta	7335
1743	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 4 §:n muuttamisesta	7336
1744	Laki perintö- ja lahjaverolain 7 a ja 9 §:n muuttamisesta	7337
1745	Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	7338
1746	Laki ennakkoperintälain 11 §:n muuttamisesta	7340
1747	Valtioneuvoston asetus Luotsausliikelaitoksen luotsausmaksusta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n muuttamisesta	7341
1748	Valtioneuvoston asetus sidottuun pitkäaikaissäätämiseen liittyvästä palveluntarjoajan tietojenantovelvollisuudesta	7342
1749	Valtioneuvoston asetus valtion pääomasijoituksista talletuspankkeihin	7344
1750	Valtiovarainministeriön asetus yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien verovuoden 2010 yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteista	7346

N:o 1736

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 3 §:n 4 kohta ja 20 §:n 1 momentin 1 kohta,
sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 4 kohta laissa 1216/2006 ja 20 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 329/2009, sekä
lisätään lakiin uusi 21 a § seuraavasti:

3 §

Yhteisö

Yhteisöllä tarkoitetaan tässä laissa:

4) osakeyhtiötä, osuuskuntaa, säästöpankkia, sijoitusrahastoa, yliopistoa, keskinäistä vakuutusyhtiötä, lainajvästötä, aatteellista tai taloudellista yhdistystä, säätiötä ja laitosta;

20 §

Tuloverosta vapaat yhteisöt

Tulon perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

1) Suomen Pankki, Yleisradio Oy, Pohjoismaiden Investointipankki, Pohjoismaiden projektivientirahasto, Pohjoismaiden kehitysrahasto, Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiö, Finnvera Oyj, Teollisen yhteistyön ra-

hasto Oy, Suomen itsenäisyyden juhlarahasto
ja valtion vakuusrahasto;

21 a §

Yliopistojen verovelvollisuus

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitettu yliopisto on verovelvollinen vain saamastaan elinkeinotulosta. Lisäksi yliopisto on verovelvollinen muuhun kuin yleiseen tarkoitukseen käytetyn kiinteistön tai kiinteistön osan

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

tuottamasta tulosta kunnalle ja seurakunnalle tämän lain 124 §:n 3 momentissa tarkoitettun tuloveroprosentin mukaan. Mitä edellä säädetään yliopiston verovelvollisuudesta, koskee myös Helsingin yliopistoa yliopistolain 75 §:n 1 momentissa tarkoitettujen varojen tuottama tulo mukaan lukien.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1737

Laki

varainsiirtoverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 29 päivänä marraskuuta 1996 annettuun varainsiirtoverolakiin (931/1996) uusi 3 a § seuraavasti:

1 luku

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Yleiset säännökset

3 a §

Helsingin yliopiston verovelvollisuus

Mitä yliopistolain (558/2009) 75 §:n 3 momentissa säädetään Helsingin yliopiston verovapaudesta, ei sovelleta varainsiirtoveroon.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1738

Laki**eräistä yliopistouudistukseen liittyvistä tulo- ja varainsiirtoverotusta koskevista säännöksistä**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Eräät yliopiston, ylioppilaskunnan ja yliopistorahaston toimintamuodon muutoksiin liittyvät säännökset

Yliopiston, ylioppilaskunnan ja yliopistorahaston ei katsota purkautuvan tuloverotuksessa siltä osin kuin sen varat ja velat siirtyvät toimintaa jatkavalle yhteisölle samoista arvoista seuraavissa tapauksissa:

1) yliopisto siirtää toimintansa ja varansa yliopistolain voimaanpanosta annetun lain (559/2009) 4 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti toimintaa jatkavalle yliopistolle;

2) yliopiston ylioppilaskunta jatkaa yliopistolain voimaanpanosta annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla toimintaansa uuden yliopiston ylioppilaskuntana;

3) yliopiston ylioppilaskunnat yhdistyvät yliopistolain voimaanpanosta annetun lain 8 §:n 2 ja 6 momentissa tarkoitettulla tavalla;

4) yliopistorahaston omaisuus siirtyy toimintaa jatkavalle yliopistolle yliopistolain voimaanpanosta annetun lain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Toimintansa lopettavan yhteisön verotuksessa poistamatta olevat hankintamenot ja

muut vähennyskelpoiset menot vähennetään toimintaa jatkavan yhteisön verotuksessa samalla tavalla kuin ne olisi vähennetty toimintansa lopettaneen yhteisön verotuksessa.

Ennen tämän lain voimaantuloa verovaaksi katsotun toiminnan käytössä olleen käyttöomaisuuden ja muun omaisuuden verotuksessa vähentämättä olevaksi hankintamenoiksi ja pitkävaikutteisten menojen verotuksessa vähentämättä olevaksi määräksi katsotaan 31 päivänä joulukuuta 2009 päättyneeltä tilikaudelta laaditun tilinpäätöksen mukainen omaisuuden ja pitkävaikutteisten menojen kirjanpitoarvo.

2 §

Eräät yliopistouudistukseen liittyvät varainsiirtoverovapaudet

Suomen Yliopistokiinteistöt Oy — Finland Universitetsfastigheter Ab, Helsingin Yliopistokiinteistöt Oy — Helsingfors Universitetsfastigheter Ab ja Aalto-Yliopistokiinteistöt Oy eivät ole velvollisia suorittamaan varainsiirtoveroa kiinteistövarallisuuden luovutuksesta, jossa valtio luovuttaa Se-

naatti-kiinteistöjen hallinnassa olevia kiinteistöjä ja arvopapereita.

Yliopisto ja ylioppilaskunta eivät ole velvollisia maksamaan varainsiirtoveroa 1 §:n 1 momentissa tarkoitetuista luovutuksista.

3 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Lain 1 §:n 1 ja 2 momenttia sovelletaan vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa ja 3 momenttia sovelletaan vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa.

Lain 2 §:n 1 momenttia sovelletaan luovutuksiin, jotka tapahtuvat 1 päivänä joulukuuta 2009 tai sen jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2010. Lain 2 §:n 2 momenttia sovelletaan luovutuksiin, jotka tapahtuvat viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1739

Laki

kiinteistöverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 20 päivänä heinäkuuta 1992 annettuun kiinteistöverolakiin (654/1992) uusi 10 a § seuraavasti:

2 luku

Verovelvollisuus

10 a §

Helsingin yliopiston verovelvollisuus

Helsingin yliopisto on sen estämättä, mitä yliopistolain (558/2009) 75 §:n 3 momentissa säädetään, velvollinen suorittamaan kiinteistövero siten kuin jäljempänä tässä laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2010 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa.

Helsingin yliopiston sekä eräistä yliopist uudistukseen liittyvistä tulo- ja varainsiirtoverotusta koskevista säännöksistä annetun lain (1738/2009) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettujen yhtiöiden on annettava veroviranomaiselle selvitys 1 päivänä tammikuuta 2010 omistamistaan kiinteistöistä vuoden 2010 kiinteistöverotusta varten 31 päivään maaliskuuta 2010 mennessä.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1740

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 30 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 30 §:n 3 momentti laissa 1239/2001, sekä
lisätään lakiin uusi 5 a § ja sen edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

Yliopistot

5 a §

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetut yliopistot, Helsingin yliopisto mukaan lukien, ovat verovelvollisia 1 §:ssä tarkoitetusta toiminnasta.

30 §

Kiinteistön käyttöoikeuden luovuttamisesta suoritetaan 27 §:stä poiketen veroa, jos luovuttaja hakeutuu tästä toiminnasta verovelvolliseksi. Verovelvollisuus koskee vain hakemuksessa mainittua kiinteistöä tai sen osaa. Verovelvollisuus edellyttää, että kiinteistöä käytetään jatkuvasti 10 luvussa tarkoi-

tettuun vähennykseen oikeuttavaan toimintaan tai että kiinteistön käyttäjänä on valtio tai yliopistolain 1 §:ssä tarkoitettu yliopisto.

Kiinteistöosakeyhtiö, jonka osakas käyttää omistamiensa osakkeiden perusteella hallitsemaansa osaa kiinteistöstä tai antaa sen vuokralle, voi hakeutua verovelvolliseksi vain, jos osakkaalla on oikeus vähentää vastikkeeseen sisältyvä vero täysimääräisesti tai jos osakkaana on valtio tai yliopistolain 1 §:ssä tarkoitettu yliopisto.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1741

L a k i**tuloverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 10 §:n 10 kohta, 34 a, 36 ja 54 d §, 58 §:n 4 momentti, 60 §:n 3 momentti, 68 §:n 2 momentti ja 131 a §, sellaisina kuin niistä ovat 34 a ja 54 d §, 58 §:n 4 momentti, 60 §:n 3 momentti, 68 §:n 2 momentti ja 131 a § laissa 772/2004, sekä
lisätään 10 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1549/1995, 716/2004 ja 1223/2006, uusi 11 ja 12 kohta sekä lakiin uusi 34 b § seuraavasti:

10 §

Suomesta saatu tulo

Suomesta saatua tuloa on muun ohessa:

10) täällä olevan kiinteistön tai suomalaisen asunto-osakeyhtiön tai muun osakeyhtiön tai osuuskunnan, jonka kokonaisvaroista enemmän kuin 50 prosenttia muodostuu yhdestä tai useammasta täällä olevasta kiinteistöstä, osakkeiden tai osuuksien luovutuksesta saatu voitto;

11) pitkäaikaissäästämissopimukseen perustuva suoritus;

12) eläketulo tai muu suoritus, joka on saatu toisesta valtiosta otetun vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen perusteella, siltä osin kuin vakuutuksen maksuja on vähennetty Suomen verotuksessa.

34 a §

Vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen ja pitkäaikaissäästämissopimukseen perustuvat suoritukset

Veronalaista pääomatuloa on luonnollisen henkilön ottamaan vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen perustuva eläke ja muu vakuutusasuutus sekä takaisinoston perusteella saatu määrä, samoin kuin 54 d §:ssä tarkoitettu sidotusta pitkäaikaissäästämisestä annetussa laissa (1183/2009) tarkoitettuun sopimukseen (*pitkäaikaissäästämissopimus*) perustuva suoritus.

Eläke tai suoritus luetaan saajan pääomatuloksi 20 prosentilla korotettuna, jos:

1) eläkkeen tai suorituksen saajana on muu kuin vakuutettu tai säästäjä taikka heidän puolisonsa; tai

2) perhe-eläkkeen saajana on muu kuin vakuutettuun 34 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa suhteessa oleva.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua korotusta ei kuitenkaan määrätä siltä osin kuin osoitetaan, että maksuja ei ole vähennetty Suomen verotuksessa.

Kertamaksullinen eläke on veronalaista ansiotuloa siten kuin 81 §:ssä säädetään.

Vapaaehtoisena eläkevakuutuksena pidetään sellaista vanhuuseläkevakuutusta ja perhe-eläkevakuutusta sekä tällaiseen vakuutukseen liittyvää työkyvyttömyyseläkevakuutusta ja työttömyyseläkevakuutusta, johon perustuva eläke on tarkoitettu maksettavaksi toistuvina erinä vuosittain tai lyhyemmin vä-

liajoin vakuutetun tai edunsaajan jäljellä olevan eliniän tai vähintään kahden vuoden ajan.

Pitkäaikaissäästämissopimuksen mukaisesti sijoitetuille varoille kertyneiden osinkotulojen, korkotulojen, luovutusvoittojen ja muiden tulojen yhteismäärä vähennettynä sijoitettuihin varoihin kohdistuvilla kuluilla, luovutustappioilla ja muilla tappioilla katsotaan 1 momentissa tarkoitettuna tulona sen verovuoden tuloksi, jona sopimukseen perustuva suoritus on saatu.

Säästäjän tai muun varoihin oikeutetun kuoltua säästövarat luetaan kuolinpesän tai testamentinsaajan veronalaiseksi pääomatuloksi kuolinpäivän mukaisesta arvosta.

34 b §

Eläkevakuutukseen ja pitkäaikaissäästämissopimukseen perustuvan suorituksen verotusta koskevia erityisiä säännöksiä

Jos vakuutukseen perustuva eläke tai pitkäaikaissäästämissopimukseen perustuva suoritus maksetaan lyhyemmässä ajassa kuin 10 vuodessa tai lyhyemmässä kuin 54 d §:n 4 momentin 1 kohdan tahi 54 d §:n 5 momentin mukaisessa ajassa taikka jos eläke tai suoritus maksetaan 54 d §:n 2 momentin vastaisesti, maksettu määrä luetaan pääomatuloksi 50 prosentilla korotettuna. Korotusta ei kuitenkaan määrätä siltä osin kuin verovelvollinen osoittaa, että maksuja ei ole vähennetty Suomen verotuksessa.

Jos työntekijän eläkelain mukainen vanhuuseläkeikä nousee sen jälkeen, kun eläkettä tai muuta suoritusta on alettu maksaa, eläke tai suoritus voidaan 54 d §:n 2 momentin 1 kohdasta poiketen maksaa niin kuin eläkeikä ei olisi noussut.

Jos oikeus eläkkeeseen, suoritukseen tai säästövaroihin luovutetaan tai pantataan 54 d §:n 4 momentin 2 kohdan vastaisesti, lainana, luovutushintana tai muutoin saatu määrä luetaan vakuutetun, säästäjän tai varoihin oikeutetun pääomatuloksi 50 prosentilla korotettuna. Eläkettä tai suoritusta myöhemmin nostettaessa veronalaisesta määrästä vähennetään aiemmin tuloksi luettu määrä, ei kuitenkaan korotuksen osuutta.

Verovelvollisen katsotaan saaneen eläkkeen tai suorituksen myös, jos säästövarat

ulosmittauksen yhteydessä tai muutoin käytetään hänen hyväkseen.

Eläkettä tai suoritusta ei katsota saaduksi, jos vakuutuksenottaja tai säästäjä irtisanoo sopimuksen ja tekee uuden 54 d §:ssä säädetty edellytykset täyttävän sopimuksen 54 d §:n 9 momentissa tarkoitettuna vakuutuksenantajan tai palveluntarjoajan kanssa. Edellytyksenä on, että kertyneet säästövarat siirretään suoraan uuden sopimuksen osapuolena olevalle edellä tarkoitettulle palveluntarjoajalle tai vakuutuksenantajalle.

Säästövarat katsotaan siirretyksi 5 momentissa tarkoitettulla tavalla suoraan uudelle palveluntarjoajalle tai vakuutuksenantajalle myös silloin, kun säästövaroista on siirron yhteydessä toimitettu ennakonpidätys, jos Verohallinto, sen jälkeen kun verovelvollinen on esittänyt selvityksen siitä, että säästövaroja ei tule 6 momentin mukaisesti lukea veronalaiseksi tuloksi, palauttaa pidätetyn määrän uudelle palveluntarjoajalle tai vakuutuksenantajalle.

Jos säästövarat siirretään muulle kuin 5 momentissa tarkoitettulle vakuutuksenantajalle tai palveluntarjoajalle tai uusi sopimus ei täytä 54 d §:ssä säädettyjä edellytyksiä, säästövarojen siirtohetken arvo luetaan vakuutuksenottajan tai säästäjän pääomatuloksi 50 prosentilla korotettuna. Eläkettä tai etuutta myöhemmin nostettaessa veronalaisesta määrästä vähennetään aiemmin tuloksi luettu määrä, ei kuitenkaan korotuksen osuutta.

Mitä 7 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti, jos säästövarat siirretään Euroopan talousalueen toisessa jäsenvaltiossa olevaan vakuutuslaitokseen, ja on ilmeistä, että toimenpiteeseen on ryhdytty eläkkeestä suoritettavasta verosta välttämiseksi. Sama koskee säästövarojen siirtämistä toisessa jäsenvaltiossa olevalta vakuutuslaitokselta kolmannessa jäsenvaltiossa asuvaan vakuutuslaitokseen.

36 §

Verovapaat vakuutuskorvaukset

Veronalaista tuloa ei ole:

1) vakuutusosuus, joka maksetaan vakuutetun kuoleman johdosta kertakorvauksena häneen 34 §:n 3 momentin 2 kohdassa

tarkoitettussa suhteessa olevalle tai vakuutetun kuolinpesälle, jollei sitä ole saatu veronalaisen tulon sijaan;

2) esinevahingon tai muun siihen rinnastettavan vahingon johdosta saatu vakuutuskorvaus, jollei sitä ole saatu veronalaisen tulon sijaan.

Edellä 34 a §:ssä tarkoitettuun eläkevakuutukseen liittyvään kuolemanvaravakuutukseen perustuva vakuutuskorvaus on kuitenkin edunsaajan tai, jos edunsaajaa ei ole määrätty, kuolinpesän veronalaista pääomatulona eläkevakuutuksen säästömäärään asti.

54 d §

Vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen ja pitkäaikaissäätämissopimuksen maksut

Verovelvollisella on oikeus vähentää 34 a §:ssä tarkoitettun oman eläkevakuutuksensa ja pitkäaikaissäätämissopimuksensa maksuja yhteensä 5 000 euroa vuodessa. Vähennyskelpoinen enimmäismäärä on kuitenkin 2 500 euroa, jos verovelvollisen työnantaja on verovuonna maksanut verovelvolliselle ottamansa vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksuja. Maksuja voidaan vähentää aikaisintaan siltä verovuodelta, jonka aikana vakuutettu tai varoihin oikeutettu täyttää 18 vuotta, ja viimeistään siltä vuodelta, jonka aikana eläkettä tai muuta suoritusta on alettu maksaa. Vähennysoikeus koskee vakuutusta, jonka on ottanut verovelvollinen tai hänen puolisonsa ja jossa verovelvollinen on vakuutettuna, sekä pitkäaikaissäätämissopimusta, jonka on tehnyt verovelvollinen tai hänen puolisonsa ja jossa verovelvollinen on sidotusta pitkäaikaissäätämisestä annetussa laissa tarkoitettu varoihin oikeutettu.

Vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on, että sopimuksen mukaan:

1) vanhuuseläkettä aletaan maksaa vakuutetulle tai pitkäaikaissäätämissopimukseen perustuvia suorituksia varoihin oikeutetulle aikaisintaan hänen saavutettuaan työntekijän eläkelain (395/2006) mukaiseen vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän;

2) vakuutusta ei voida takaisinostaa eikä säästömäärää nostaa 1 kohdassa mainittua ajankohtaa aiemmin muilla vakuutetun tai pitkäaikaissäätämissopimuksen mukaan va-

roihin oikeutetun olosuhteisiin liittyvillä perusteilla kuin näiden vähintään vuoden kestäneen työttömyyden tai pysyvän työkyvyttömyyden tai osatyökyvyttömyyden, puolison kuoleman tai avioeron perusteella.

Kertamaksullisen eläkevakuutuksen maksut eivät ole vähennyskelpoisia.

Vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, että sopimuksen mukaan:

1) eläke tai muu suoritus maksetaan muissa kuin 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa toistuvina erinä vuosittain tai lyhyemmin määräajoin varoihin oikeutetun tai edunsaajan jäljellä olevan eliniän aikana tai vähintään 10 vuoden aikana siten, että kunakin vuonna suoritetaan enintään se osa jäljellä olevasta säästömäärästä, joka saadaan jakamalla jäljellä oleva säästömäärä jäljellä olevien maksuvuosien lukumäärällä; kalenterivuoden aikana eläkettä tai muuta suoritusta voidaan kuitenkin jäljellä olevasta säästömäärästä riippumatta maksaa aina 2 000 euroon asti;

2) sopimukseen perustuvaa oikeutta ei saa luovuttaa eikä pantata.

Jos eläkettä tai muuta suoritusta aletaan maksaa myöhemmin kuin verovelvollisen saavutettua työntekijän eläkelain mukaisen vanhuuseläkeiän, 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettua 10 vuoden aikaa lyhennetään kahdella vuodella jokaista sellaista täyttää ikävuotta kohden, jolla verovelvollisen ikä ylittää eläkeiän silloin, kun eläkkeen tai suorituksen maksuja aletaan maksaa, kuitenkin enintään neljällä vuodella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin maksuihin voi sisältyä myös eläkevakuutukseen liittyvään kuolemanvaravakuutukseen kohdistuvia maksuja siltä osin kuin kuolemanvarakorvaus ei ylitä eläkevakuutuksen säästöä.

Vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, että vakuutuslaitos, talletuspankki, rahastoyhtiö tai sijoituspalveluyritys on 1 momentissa tarkoitettussa sopimuksessa sitoutunut antamaan Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset Verohallinnon määräämät tiedot Verohallinnon määräämällä tavalla.

Mitä 1 momentissa säädetään työnantajan ottamasta vakuutuksesta, sovelletaan vastaavasti vakuutukseen, jonka avoin yhtiö on ottanut yhtiömiehelleen, kommandiittiyhtiö vastuunalaiselle yhtiömiehelleen ja osakeyh-

tiö sellaiselle osakkaalleen, jota ei työntekijän eläkelain 7 §:n mukaan pidetä mainittua lakia sovellettaessa työsuhteessa olevana.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia vain, jos vakuutus on otettu Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa asuvasta tai siellä kiinteästä toimipaikasta toimivasta vakuutuslaitoksesta. Pitkäaikaissäätämissopimuksen maksut ovat vähennyskelpoisia vain, jos sopimus on tehty Suomessa asuvan tai täällä kiinteästä toimipaikasta toimivan palveluntarjoajan kanssa. Lukuun ottamatta henkilöä, joka on ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen Suomeen muuttamista edeltäneiden viiden vuoden aikana, ulkomailta Suomeen muuttaneen henkilön maksamat vakuutuksen maksut ovat kuitenkin 1—8 momentin mukaisesti vähennyskelpoisia hänen verotuksessaan muuttovuodelta ja kolmelta sitä seuraavalta vuodelta, jos maksut perustuvat vakuutukseen, joka on otettu vähintään yhtä vuotta ennen henkilön Suomeen muuttamista.

58 §

Korkomenot

Verovelvollisella ei ole myöskään oikeutta vähentää korkoa, joka kohdistuu:

1) korkotulon lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettuun korkotuloon tai mainitun lain mukaisen joukkovelkakirjan luovutuksen yhteydessä saatuun jälkimarkkinahyvitykseen;

2) vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen tai pitkäaikaissäätämissopimukseen.

60 §

Alijäämä ja pääomatulolajin tappio

Edellä 54 d §:ssä tarkoitettut maksut vähennetään pääomatuloista 1 momentissa tarkoitettujen vähennysten jälkeen. Jos vähennysten yhteismäärä on suurempi kuin veronalaisen pääomatulojen yhteismäärä, verovelvollisella on oikeus tehdä verosta 131 a ja

132—134 §:ssä tarkoitettu erityinen alijäämähyvitys. Maksujen perusteella ei vahvisteta pääomatulolajin tappiota.

68 §

Työnantajan maksamat vakuutusmaksut

Työnantajan maksamat työntekijälleen otaman 54 d §:n 2 momentin 1 kohdassa, 4 momentin 1 kohdassa sekä 5 ja 7 momentteissa säädetyt edellytykset täyttävän vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksut katsotaan vakuutetun veronalaiseksi ansiotuloksi kuitenkin vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä verovuonna ylittää 8 500 euroa.

131 a §

Erityinen alijäämähyvitys

Jos luonnollisen henkilön 60 §:n 1 momentissa tarkoitettujen vähennysten ja 54 d §:n nojalla vähennyskelpoisten maksujen yhteismäärä on suurempi kuin veronalaisen pääomatulojen yhteismäärä, pääomatulojen tuloveroprosentin mukainen osuus yli menevästä osasta, kuitenkin enintään pääomatulojen tuloveroprosentin mukainen osuus mainituista maksuista, vähennetään ansiotulon verosta (*erityinen alijäämähyvitys*).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen maksettaviin eläkevakuutuksen maksuihin ja eläkkeisiin sekä muihin eläkevakuutuksen perusteella maksettuihin suoriin jäljempänä säädetyin poikkeuksin. Kuolemanvaravakuutusta koskevia säännöksiä sovelletaan vakuutuksiin, jotka liittyvät 18 päivänä syyskuuta 2009 ja sen jälkeen otettuun eläkevakuutukseen. Vakuutus katsotaan otetuksi, kun vakuutussopimuksen mukaisia maksuja on alettu maksaa.

Eläkevakuutuksen maksujen vähennyskelpoisuuden edellytykseksi 54 d §:n 2 momentin 1 kohdassa säädettyä ikärajaa sovelletaan 18 päivänä syyskuuta 2009 ja sen jälkeen

otettaviin vakuutuksiin verovuodesta 2009 alkaen.

Poiketen siitä, mitä 34 a §:ssä säädetään, luonnollisen henkilön ottamaan vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen perustuva eläke ja muu vakuutusmaksu sekä takaisinoston perusteella saatu määrä samoin kuin 54 d §:ssä tarkoitettuun pitkäaikaissääntämissopimukseen perustuva suoritus on veronalaista ansiotuloa siltä osin kuin ne ovat kertyneet ansiotulosta vähennettyjen maksujen ja niille kertyneen tuoton perusteella.

Viimeistään 17 päivänä syyskuuta 2009 otettuihin vakuutuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaista ikärajaa verovuosina

2010—2016. Maksujen vähennyskelpoisuuden sovelletaan muilta osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Viimeistään 17 päivänä syyskuuta 2009 otetun vakuutuksen perusteella maksettuihin eläkkeeseen ja muuhun suoritukseen sovelletaan 34 b §:n 1 momentin sijasta tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 34 a §:n 4 momenttia.

Tämän lain 68 §:n 2 momenttia sovelletaan 18 päivänä syyskuuta 2009 ja sen jälkeen otettaviin vakuutuksiin. Viimeistään 17 päivänä syyskuuta 2009 työnantajan työntekijälle ottamaan vakuutukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1742

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 13 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 13 §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 814/2008, seuraavasti:

<p>13 § Verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotetaan:</p>	<p>pimuksen perusteella maksettu suoritus;</p>
---	--

<p>2) eläke ja muu vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen tai pitkäaikaissäästämisso-</p>	<p>Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.</p>
--	---

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1743

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 4 §:n 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1393/1991, ja
lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1393/1991 ja laissa 1550/1992, uusi 3 kohta seuraavasti:

4 §

Veronalaisuutta koskevat poikkeukset

Korkotulon lähdeveroa ei ole suoritettava:

2) koroksi katsottavasta tuotosta tai muusta hyvityksestä, joka suoritetaan talletuksen siirron tai joukkovelkakirjan luovutuksen yhteydessä;

3) sellaiselle talletukselle ja joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta, johon sääntäjän varat on tuloverolain 54 d §:ssä tarkoitettun pitkäaikaissäästämissopimuksen mukaisesti sijoitettu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1744

Laki**perintö- ja lahjaverolain 7 a ja 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 7 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1392/1995 ja 909/2001, uusi 3 momentti ja 9 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1392/1995 ja laeissa 520/1959, 463/1984 ja 1144/2005, uusi 5 momentti seuraavasti:

7 a §

Sen estämättä, mitä edellä 1 ja 2 momentissa säädetään, perintöveroa on suoritettava vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen liittyvän kuolemanvaravakuutuksen perusteella saadun vakuutuskorvauksen kokomäärästä eläkevakuutuksen säästösummaan saakka. Säästösumman ylittävään vakuutuskorvaukseen sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään.

9 §

Kuolinpesälle tai verovelvolliselle tulevasta omaisuudesta vähennetään tuloverolain 36 §:n 2 momentin tai 34 a §:n 7 momentin nojalla tuloksi luetusta vakuutuskorvauksesta tai pitkäaikaissäästämissopimuksen säästöveroista menevä vero.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Lakia sovelletaan vakuutuskorvauksiin, jotka on saatu lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tapahtuneen kuolemantapauksen johdosta.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1745

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 15 §:n 1 momentti ja 16 §:n 2 momentti,
 sellaisena kuin niistä on 15 §:n 1 momentti laissa 565/2004, sekä
lisätään 17 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 565/2004 sekä laeissa 775/2004, 1224/2006, 959/2007 ja 1142/2007, uusi 13 momentti seuraavasti:

15 §

Tulotietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot maksamistaan tai välittämistään rahanarvoisista suorituksista, niiden oikaisuksista, saajista ja suoritusten perusteista. Rahanarvoisella suorituksella tarkoitetaan muun muassa palkkaa, luontoisetua ja palkkiota sekä työstä, tehtävästä tai palveluksesta maksettua korvausta sekä palkintoa, apurahaa, stipendiä, tunnustuspalkintoa, opintotukea, kustannusten korvausta, eläkettä, pitkäaikaissäästämissopimukseen perustuvaa suoritusta ja veronalaista tuloa, sosiaalietuutta, osinkoa, osakaslainaa, rahasto-osuuden tuottoa, korkoa, vuokraa ja vakuutuskorvausta sekä tekijänoikeudesta, patentista, kaivosoikeudesta tai muusta sen kaltaisesta oikeudesta maksettua korvausta. Tiedot on toimitettava Verohallinnolle, vaikka suoritus olisi maksettu ennakonpidätystä toimittamatta taikka suoritus olisi maksettu tai välitetty rajoitetusti verovelvolliselle

taikka kyseinen tulo olisi saajalleen verosta vapaa.

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Vakuutuslaitoksen, eläkesäätiön ja muun eläkelaitoksen, ulkomaisen vakuutus- tai eläkelaitoksen Suomessa olevan edustajan tai välittäjän sekä talletuspankin, rahastoyhtiön ja sijoituspalveluyrityksen on toimitettava Verohallinnolle tiedot verovelvollisen maksamista eläkevakuutuksen ja pitkäaikaissäästämissopimuksen maksuista sekä selvitys maksujen vähennyskelpoisuudesta. Lisäksi vakuutuslaitoksen ja ulkomaisen vakuutuslaitoksen Suomessa olevan edustajan tai välittäjän on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 1 a §:ssä tarkoitetun apurahansaajan maksamasta pakollisesta ryhmähenkivakuutusmaksusta sekä maatalous-

yrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) mukaisesta tapaturmavakuutusmaksusta. Vastaava selvitys on annettava myös verovelvolliselle.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Henkivakuutusyhtiön, ulkomaisen vakuutus- tai eläkelaitoksen Suomessa olevan edus-

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

tajan tai välittäjän sekä talletuspankin, rahastoyhtiön ja sijoituspalveluyrityksen on toimitettava Verohallinnolle tiedot vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen ja pitkäaikais-säästämissopimuksen ehdoista, irtisanomisesta ja säästövarojen siirrosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Lakia sovelletaan 16 §:ssä tarkoitetun apurahansaajan pakollista ryhmähenkivakuutusmaksua sekä tapaturmavakuutusmaksua koskeviin tietoihin ensimmäisen kerran vuodelta 2010 toimitettavassa verotuksessa.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1746

Laki

ennakkoperintälain 11 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 11 §:ään uusi
3 momentti seuraavasti:

11 §

*Ennakonpidätyksen toimittaminen ja sen
ajankohta*

tin nojalla luettava vakuutetun veronalaiseksi
tuloksi korotettuna, ennakonpidätyksen
määrä lasketaan 1 momentista poiketen tu-
loksi luettavan määrän koko arvosta.

— — — — —
Jos pitkäaikaisäästämissopimuksen sääs-
töpääoma on tuloverolain 34 b §:n 7 momen-

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1747

Valtioneuvoston asetus**Luotsausliikelaitoksen luotsausmaksusta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan Luotsausliikelaitoksen luotsausmaksusta 21 päivänä joulukuuta 2006 annetun valtioneuvoston asetuksen (1396/2006) 5 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 974/2008, seuraavasti:

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tam-

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2009

mikuuta 2010 ja on voimassa vuoden 2010 loppuun.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tamikuuta 2010.

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Neuvotteleva virkamies Mika Mäkilä

N:o 1748

Valtioneuvoston asetus**sidottuun pitkäaikaissäätämiseen liittyvästä palveluntarjoajan tietojenantovelvollisuudesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään sidotusta pitkäaikaissäätämisestä 22 päivänä joulukuuta 2009 annetun lain (1183/2009) 7 §:n 3 momentin ja 8 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Ennakkotiedot palveluntarjoajasta

Säästäjälle on annettava palveluntarjoajasta ainakin seuraavat tiedot ennen sopimuksen tekemistä:

1) nimi, yhteystiedot sekä yhteydenpidossa käytettävät tavat;

2) kaupparekisteri tai muu vastaava julkinen rekisteri, johon palveluntarjoaja on merkitty sekä palveluntarjoajan yritys- ja yhteisötunnus tai muu vastaava tunnus kyseisessä rekisterissä;

3) palveluntarjoajan tarjoamat sijoituspalvelut ja sijoituskohteet sekä palveluntarjoajan yhteistyökumppanit, joiden palvelut ovat säästäjän käytettävissä;

4) valvontaviranomaisen nimi ja yhteystiedot.

ajasta sekä peruuttamisoikeuden käyttämistä koskevista ehdoista;

3) oikeudesta siirtää säästövarat toiseen säästämissopimukseen tai eläkevakuutukseen sekä siirtoa koskevista ehdoista ja menettelytavoista;

4) miten säästämissopimusta koskevia sijoituskohteita hallinnoidaan;

5) sijoituskohteiden ostoihin ja myynteihin liittyvät menettelytavat;

6) kuinka usein säästäjälle toimitetaan 5 §:n mukainen selvitys ja miten mahdollisista säästämissopimusta tai sijoituksia koskevista muutoksista sovitaan;

7) pitkäaikaissäätämisen verotusta koskevat keskeiset tiedot;

8) säästäjän käytettävissä olevat tuomioistuimen ulkopuoliset oikeussuojamenettelyt ja miten niitä voi käyttää.

2 §

Ennakkotiedot säästämissopimuksesta

Säästämissopimuksesta on annettava tiedot:

1) siitä, että säästövarat voidaan nostaa vain säästämissopimuksessa mainitun erityisen nostoperusteen täytyttyä, sekä selvitys sovellettavista nostoperusteista;

2) peruuttamisoikeudesta, peruuttamis-

3 §

Ennakkotiedot sijoituskohteista, kuluista, tuotoista ja riskeistä

Ennen sopimuksen tekemistä säästäjälle on ilmoitettava:

1) kaikki maksut, korvaukset, palkkiot ja muut kulut, joita säästäjältä voidaan periä säästämissopimuksen tai säästövarojen sijoittamisen, säästämissopimuksen irtisanomisen

tai säästövarojen siirtämisen perusteella, sekä näiden kulujen määräytymisperusteet;

2) olennaiset tiedot säästämisestä ja sille maksettavasta korosta;

3) säästämissopimukseen liitettävistä sijoituskohteista, niiden säästäjältä ja palveluntarjoajalta vaatimista hoitotoimenpiteistä, sekä riskeistä ja epävarmuustekijöistä, jotka liittyvät säästämissopimuksessa tarkoitettuihin sijoituskohteisiin.

Jos sijoituskohteisiin liittyy takuita tuotosta tai pääoman pysyvyydestä, näiden vaikutus sijoitukseen on selostettava.

4 §

Laskelma säästövarojen sijoittamisesta

Ennen sopimuksen tekemistä säästäjälle on annettava arvio sijoitussuunnitelman noudattamisesta kertyvästä säästö pääomasta, säästösuurituksille kertyvistä tuotoista ja sijoitussuunnitelman noudattamisesta aiheutuvista kuluista koko säästöajalta kohdennettuna eri vuosille. Kulut on suhteutettava suunnitelman mukaisiin säästösuurituksiin siten, että kunkin vuoden säästösuurituksiin suhteutetut säästämisajan kulut ilmoitetaan erikseen. Kulut tulee esittää myös kunkin vuoden tuottoihin kohdistuvina tuottojen vähennyksinä. Säästäjälle on esitettävä säästövarojen kehittymisestä ja sopimuksen mukaan veloittavista kuluista koko säästöajalle vähintään kaksi laskelmaa. Toinen laskelma on perustettava olettamalle, että säästövarojen tuotto on nolla. Toisessa laskelmassa on esitettävä perusteltu realistinen arvio valitulle sijoitukselle odotettavissa olevasta tuotosta. Laskelmissa säästösuurituksiin liittyvät kulut ja säästövaroihin liittyvät kulut tulee muuttaa vuotuisiksi kuluiksi prosenttiosuutena säästösuurituksista ja yhdeksi kokonaiskuluksi prosenttiosuutena säästövaroista.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

5 §

Tiedonantovelvollisuus sopimussuhteen aikana

Palveluntarjoajan on annettava vähintään kerran vuodessa säästäjälle selvitys, jossa on ainakin seuraavat tiedot:

1) säästämisestä tehtyjen säästösuuritusten kokonaismäärä;

2) säästämisestä tehdyt maksusuoritukset;

3) säästämisestä sijoitusten realisoimisesta, koroista, osingoista ja muista voitonjakoeristä kertyneet suoritukset;

4) säästövarojen markkina-arvo raportointikauden alussa ja sen lopussa sekä markkinaarvon määräytymisperusteet;

5) säästövarojen euromääräinen tuotto edellisen selvityksen jälkeen ja kumulatiivisesti säästöaikana;

6) säästövarojelle kertynyt tuotto vuosituotoksi muunnettuna kuluneen jakson aikana ja koko säästöaikana suhteessa maksettuihin säästösuurituksiin;

7) kaikki sopimukseen liittyneet kulut euromääräisinä sekä kuluneen jakson aikana että koko säästöaikana sekä selvitys kuluneen jakson aikana perittyjen kulujen perusteista;

8) kuluneen jakson aikana perityt kulut prosentteina kertyneistä säästövaroista ja sopimuksen aikana perittyjen kulujen suhde kertyneisiin säästövaroihin sekä sopimuksen aikana tehtyihin säästösuurituksiin;

9) tuottojen ja kulujen määräytymistä koskevat mahdolliset muutokset.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Finanssineuvos Urpo Hautala

N:o 1749

Valtioneuvoston asetus

valtion pääomasijoituksista talletuspankkeihin

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään valtion pääomasijoituksista talletuspankkeihin 22 päivänä joulukuuta 2009 annetun lain (1171/2009) 13 §:n nojalla:

1 §

Valtion pääomasijoituksista talletuspankkeihin annetussa laissa (1171/2009) tarkoitettun pääomalainan ehtoihin on sisällytettävä mainitussa laissa säädettyjen ehtojen lisäksi tämän asetuksen 2—6 §:ssä säädetty ehdot.

2 §

Valtion pääomasijoituksista talletuspankkeihin annetun lain 7 §:ssä tarkoitettu viitekorko on pääomalainan liikkeeseenlaskua edeltäneiden 20 työpäivän aikana euroalueeseen kuuluvien valtioiden liikkeeseen laskevien voimassaoloajaltaan viiden vuoden joukkovelkakirjalainojen keskimääräinen korko lisättynä 0,08 prosenttiyksiköllä.

Korkojakso on kalenterivuosi. Korkoa määrättäessä vuodessa on 360 korkopäivää ja kuukaudessa 30 korkopäivää.

Pääomalainan korko maksetaan vuosittain jälkikäteen asianomaisen korkojakson päättymistä seuraavana ensimmäisenä pankkipäivänä.

Jos liikkeeseenlaskijan voitonjakokelpoiset varat eivät riitä koron koko määrän maksuun, liikkeeseenlaskijan on maksettava korosta se osa, johon voitonjakokelpoiset varat riittävät.

Lunastaessaan pääomalainan pääoman tai osan siitä takaisin liikkeeseenlaskijan on ennen pääomaa maksettava kuluvan korkojakson alusta kertynyt korko kokonaisuudessaan.

3 §

Liikkeeseenlaskijan on sitouduttava, siihen asti kun pääomalainan pääoma on kokonaisuudessaan lunastettu takaisin, noudattamaan ylimpään johtoonsa kuuluvien henkilöiden palkkauksen ja muiden etuuksien määräytymisessä samoja periaatteita kuin mitä valtionyhtiöiden ylimmän johdon palkkauksessa noudatetaan.

Tulos-, osake- ja muiden palkkioiden ja niiden määräytymisperusteiden on täytettävä ainakin seuraavat edellytykset:

- 1) palkkioiden tulee olla tulossidonnaisia;
- 2) samalla perusteella saa maksaa vain yhtä lisäpalkkiota;
- 3) tulokseen perustuva rahapalkkio saa olla korkeintaan 40 prosenttia peruspalkasta;
- 4) pitkän tähtäimen palkitsemisohjelman ajallisen perusteen on oltava vähintään kolme vuotta ja sen kustannukset kantaa ensisijassa liikkeeseenlaskija;
- 5) palkkiota ei saa antaa optioina.

Ylimpään johtoon kuuluvan henkilön kanssa tehtävään yksilölliseen työ- tai toimisopimukseen sisällytettävät eläkettä, erorahaa tai muita vastaavia työ- tai toimisuhteen päättymiseen liittyviä etuuksia koskevat määräykset eivät saa olla kohtuuttomia ja edun suuruuden on perustuttava palvelusvuosien määrään ja palvelussuhteen päättymissyhyyn. Erorahaa koskevaa sopimusta on pidettävä kohtuuttomana ainakin, jos alle viiden vuo-

den palveluksessa olon perusteella irtisanomisajan palkan ja erokorvauksen yhteismäärä ylittää 24 kuukauden palkan määrän. Eläkettä koskevaa sopimusta pidetään kohtuuttomana, jos sovittu eläkeikä on alhaisempi kuin 63 vuotta.

Erityisestä syystä valtio voi kuitenkin yksittäistapauksessa merkitä pääomallainan, vaikka 1—3 momentissa mainitut ehdot eivät täyttyisikään.

Ylimpiä toimihenkilöitä ovat toimitusjohtaja ja toimitusjohtajan sijainen sekä muut henkilöt, jotka tosiasiansa johtavat liikkeenlaskijan liiketoimintaa, kuten liikkeenlaskijan keskeistä liiketoiminta-aluetta johtava henkilö.

Liikkeeseenlaskijan on lisäksi sitouduttava siihen, että jos pääomallainan voimassa ollessa ylimmän johdon palkkausta tarkistetaan tai liikkeenlaskija muutoin toimii vastoin sitoumustaan, liikkeenlaskija maksaa valtiolle täysimääräisesti sen, mitä se sitoumuksen vastaisella menettelyllään on maksanut tai suorittanut ylimpään johtoonsa kuuluvalla.

4 §

Liikkeeseenlaskijan on sitouduttava ylläpitämään kotitalouksien sekä pienten ja keski suurten yritysten rahoitushuoltoa. Liikkeeseenlaskijan pitää lisäksi sitoutua julkistamaan rahoitushuoltoa koskevia tietoja valtiovarainministeriön määräämällä tavalla.

5 §

Pääomallainan ehtoja voidaan muuttaa valtiovarainministeriön ja liikkeenlaskijan yhteisellä sopimuksella edellyttäen, että ehtojen muutos ei muuta pääomallainan luonnetta. Valtiovarainministeriön on ennen muutoksesta sopimista pyydettävä Finanssivalvonnan lausunto.

Jos luottolaitostoiminnasta annettua lakia

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

tai muuta talletuspankkeihin sovellettavaa lakia muutetaan pääomallainaa tai siihen rinnastettavaa sijoitusta koskevilta osin, valtiolla ja pääomallainan liikkeenlaskijalla on oikeus vaatia pääomallainan ehtojen muuttamista vastaavasti.

6 §

Pääomallainaan liittyvät mahdolliset valtion ja liikkeenlaskijan väliset riidat ratkaistaan välimiesmenettelystä annetun lain (967/1992) mukaisesti.

7 §

Liikkeeseenlaskijan on ilmoitettava pääomallainan pääoman tai osan siitä takaisin lunastamisesta Valtiokonttorille viimeistään kaksi pankkipäivää ennen lunastusta.

Pääoman tai sen osan takaisinlunastus tapahtuu pääomallainasta annettuun todistukseen tehtävää kuittausta vastaan. Ilmoituksen on liitettävä Finanssivalvonnan pääomallainan takaisinlunastamista koskeva lupa.

Liikkeeseenlaskijan on ilmoitettava Valtiokonttorille koron maksusta tai sen maksamatta jättämisestä viimeistään kunkin korkojakson päättymistä seuraavan tilinpäätöksen vahvistamispäivänä. Pääoman lunastushinta tai korko maksetaan Valtiokonttorin osoittamalle tilille.

8 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010 ja on voimassa 30 päivään huhtikuuta 2010.

Asetusta sovelletaan sen voimassaolon jälkeenkin sellaisen pääomallainan ehtoihin, joka on laskettu liikkeenlaskijan asetuksen voimassa ollessa, kunnes liikkeenlaskija on lunastanut pääomallainan pääoman kokonaisuudessaan takaisin tai pääomallainaa muutoin on lakannut olemasta voimassa.

Lainsäädäntöneuvos Markku Sorvari

N:o 1750

Valtiovarainministeriön asetus**yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien verovuoden 2010 yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 14 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1458/2001:

1 §

Soveltamisala

Yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisöverojen tilityksissä sovellettavia verontilityslain (532/1998) 13 §:n mukaisia verovuoden 2010 jako-osuuksia laskettaessa noudatetaan tämän asetuksen säännöksiä.

2 §

Verovuoden 2010 jako-osuudet

Verontilityslain 13 §:n mukaiset verovuoden

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

den 2010 jako-osuudet lasketaan verovuosien 2007 ja 2008 tietojen ja kuntien asukasmäärien perusteella laskettujen täysipainoisten jako-osuuksien keskiarvona.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Tätä asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran tammikuussa 2010 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

Neuvotteleva virkamies Merja Taipalus